

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Paupertas, obedientia[ue] Christi quanta in phase comestione appareant:
quique nobis imitanda phase item mysticè comedatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Exod. 12.

Agnus Paschalis vti Christum figuravit.

Desiderium Christi quantum fuerit.

Pati pro nobis quam ardentem desideravit Christus. Luc. 12.

Discubuisse Christum & apostolos quod fuerit.

Paupertas Christi quomodo nobis imitanda.

discipulos duos misisset ad parandum sibi Pascha in domo cuiusdam occulti discipuli sui, cum reliquis ipse post meridiem secutus est ex Bethania, Hierosolymam vadens. Ibi cum omnia forent parata, locis omnium manibus, comedit Iesus agnum cum suis apostolis, quomodo in lege iustum fuerat. Stabant enim omnes lumbos accincti, calceis induti, tenentes baculos in manibus: atque per omnia utique qui ad ambulandum festinarent, erant parati. Agnus iste paschalis immolabatur in figura, significans quod venturus erat agnus verus, qui Paschali hoc tempore pro nobis esset immolandus, qui agnus cum adesset, scilicet Dominus ipse noster Iesus Christus, & vesperæ illæ instarent, post quas immolandum atque in manus se Iudeorum ac gentium tradendum sciebat, Pascha legale terminavit. Vesperæ namque in quinta feria, & dies cum nocte sequens, vna dies computabatur apud Iudæos. Proinde sexta feria quæ erat Parasceue, incipiebat ad vespertas quintæ feriæ, & terminabatur ad vespertas sextæ feriæ. Hoc modo eadem die Christus cum apostolis primo agnum typicum comedit, & agnum paulò post verum, edendum in sacramento instituit, ipsumque agnum verum eundem, nocte sequente cepit immolare. Hoc tempus expectavit desiderio feruentissimo Christus, quo vetera omnia quæ figura tantum erant, tanquam in se impleta finirentur, nouæque legis sacramenta instituerentur. Quamobrè ad apostolos dixit se desiderio desiderare, hoc est, valde desiderare, ut hoc Pascha, puta secundum legem vltimam, post quod nil restaret, nisi ut veritas tanto tempore sub umbra velata, atque tantummodo hæcenus significata, manifestaretur. Vide nunc quid hoc Christi desiderium fuit aliud, quam ut tempus illud adueniret, quo pro nostra salute non in figura, sed vere pro nobis ex charitate posset immolari. Hanc horam semper desideravit, ad hanc horam æstuante currebat. Ideo dicit: *Baptismo habeo baptizari, & quousque coardator donec perficiatur?* Coardatus Christus fuit, dum eius protelaretur desiderium per triginta tres annos, quibus ardentissima sibi post nos currens, expectabat horam hanc, qua quod desiderabat, adeptus fuit. Vide quoque quia discubuisse referuntur apostoli ab Evangelista: quo intelligimus eos non agnum tantum Paschalem comeditisse, quem non sedendo aut iacendo, sed stando comedebant, verum etiam alios post comestum agnum eidem illatos fuisse cibos, ad quos discumbere liceret. Obseruandum quoque, quod Dominus de hoc veteri ac legali Pascha se asserit amodo non manducaturum nec bibiturum indicans hoc vltimum esse, post quod nouum instituitur.

Paupertas, obedientiaque Christi quanta in phæse comestione appareant: quibus nobis imitanda phæse item que mysticè comedatur.

Pauertatis præbuit nobis exemplum Dominus, utpote neque agnum quem iuxta legem ederet, nec domum in qua manducaret, habens. Si ne igitur sollicitudine illa anxia, turbativa atque dissidente, vivere debemus, omnem curam proijcientes in Deum: scientesque nihil nobis futurum de necessarijs, si tamen primum quaesierimus regnum Dei, & si pro temporalibus quoque necessarijs non prætermiserimus industriam, conatum, operamque nostram ad acquirendum. Neque enim non operari, non vigilare, aut non cogitare debemus, quomodo, ubi vè necessaria conquiramus: quia & volucres cœli exiunt & colligunt ea quibus aluntur: fornicæ quoque ea quæ

neces-

necessaria futuro sunt tempore, prouident. Sic nobis quoque non est prohibita prouidentia, agendorumq; cura, & colligendorum, seruandiq; industria: sed sollicitudo prohibetur diffidentia anxietasq;, quæ timet, ubi etiam fecerit quis quæ debet, necessaria sibi defore. Secundo discere debemus, obedientiam quam Christus in tanta etiam paupertate sua docuit, nos obseruare. Id eod enim ab amico rogauit sibi ea parari, ne legem vel pauper non obseruaret. Vide quam diligenter omnia legis impleuit Iesus mandata. Circumcisus fuit, oblatu in templum. Ad festa ascendit, Pascha obseruauit, nihil prætermittens, quo nobis obedientiam commendaret.

Tertio attendas condiciones quibus agnum legis oportebat manducari, ut eas tunc potissime in te habeas spiritualiter, hoc est, earum significationes, cum agnum verum Iesum Christum sumpturus es manducandum. Succinctus esse debes lumbos ut luxuriæ fluxum continentia constringas. Debent quoque adesse lactucæ agrestes, hoc est, amare recordationes peccatorum, amaritudo pœnitentiæ, contritionisq; dolor. Tertio abesse debet fermentum, hoc est, eijcere debes à te omnem peccati & voluntatis malæ corruptionē, ne mali aliquid in voluntate resideat, sed synceritas maneat incorrupta conscientia. Quarto, ut pedes sint calceis vestiti oportet, hoc est, ut affectus mundi seruentur à rebus terrenis. Quinto, baculi teneri debent in manibus, quod significat diligentem haberi debere sui custodiam, ut arceantur quæ noxia sunt animæ. Aut potius baculi teneantur in manibus, quibus innitatur, hoc est, ut verbum Dei habeamus in manu, operaq; Sanctorum & Christi vitam, quæ sunt nobis baculus aut baculi quibus innitatur.

Obedientia Christi quanta.

Luc. 2.

Agnus paschalis verus quomodo manducandus sit. Lumbi succincti spiritualiter quid. Lactucæ agrestes quid mysticè. Fermentum quid. Calciamenta in pedibus. Baculi quomodo mysticè in manibus tenendi sint.

IESUS PEDES SVORVM DISCIPVLORVM

laus. Articulus III.

An te diem vero festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius, ut transeat ex hoc mundo ad patrem, cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. Et coena facta, cum diabolus iam misisset in cor, ut traderet eum Iudas Simonis Ischariotis, sciens quia omnia dedit ei pater in manus, & quia à Deo exiuit, & ad Deum vadit, surgit à coena & ponit vestimenta sua. Et cum accepisset lintheum, præcinxit se. Deinde misit aquam in peluim, & coepit lauare pedes discipulorum, & extergere lintheo quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum, & dicit ei Petrus: Domine tu mihi lauas pedes? Respondit Iesus, & dixit ei: Quod ego facio tu nescis modo: scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lauabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Iesus. Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus. Domine non tantum pedes meos, sed & manus & caput. Dicit ei Iesus. Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non om-

B

nes.